

31994L0062

L 365/10

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

31.12.1994.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 94/62/EK**(1994. gada 20. decembris)****par iepakojumu un izlietoto iepakojumu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas Dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 189.b pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā šobrīd atšķirīgie valstu pasākumi attiecībā uz iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu būtu jāsamazina, lai, no vienas puses, novērstu vai samazinātu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību, un, no otras puses, nodrošinātu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un izvairītos no tirdzniecību kavējošiem apstākļiem un brīvas konkurences izkropļošanas vai ierobežošanas Kopienā;

tā kā labākais veids novērst izlietotā iepakojuma rašanos, ir samazināt kopējo iepakojuma materiālietilpību;

tā kā šajā Direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanai ir svarīgi ievērot vispārēju principu, ka vienā dalībvalstī paredzētie vides aizsardzības pasākumi nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt citu dalībvalstu iespēju sasniegt šajā Direktīvā paredzētos mērķus;

tā kā atkritumu daudzuma samazināšana ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei, uz ko jo īpaši aicina Līgums par Eiropas Savienību;

tā kā šai Direktīvai jāattiecas uz visiem tirgū laistajiem iepakojuma veidiem un visu izlietoto iepakojumu; tā kā tāpēc jāatceļ Padomes Direktīva 85/339/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par pārtikā lietojamo šķidrumu tvertnēm ⁽⁴⁾;

tā kā iepakojumam ir svarīga sociāla un ekonomiska loma un tāpēc šajā Direktīvā paredzētos pasākumus jāpiemēro, neskarot citas tiesību aktos paredzētās prasības, kas iespaido iepakojuma vai iepakoto preču kvalitāti vai transportēšanu;

tā kā saskaņā ar Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju, kas ir paredzēta Padomes Rezolūcijā (1990. gada 7. maijs) par politiku atkritumu jomā ⁽⁵⁾ un Padomes Direktīvā 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽⁶⁾, iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanā par pirmo prioritāti uzskatāma izlietotā iepakojuma rašanās novēršana un par papildu pamatprincipiem - iepakojuma atkārtota lietošana, pārstrāde un citi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi, tādējādi samazinot šādu atkritumu galīgo apglabāšanu;

tā kā, kamēr attiecībā uz reģenerācijas procesiem nav panākta zinātnes un tehnikas attīstība, atkārtotu izmantošanu un pārstrādi apskata galvenokārt saistībā ar ietekmi uz vidi; tā kā tāpēc dalībvalstīs vajadzētu ieviest sistēmas, kas garantētu iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atgūšanu atpakaļ; tā kā iepakojuma aprites cikla novērtējums jāizstrādā pēc iespējas drīz, lai radītu skaidru atkārtoti lietojamā, pārstrādājamā un reģenerējamā iepakojuma hierarhiju;

tā kā izlietotā iepakojuma rašanās novēršana ietver atbilstīgus pasākumus, tostarp dalībvalstu iniciatīvu, ja attiecīgie pasākumi ir saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem;

tā kā dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var mudināt atkārtoti lietot tās iepakojuma sistēmas, ko var atkārtoti izmantot, nekaitējot videi, lai no šādām sistēmām gūtu labumu vides aizsardzībai;

tā kā no vides viedokļa arī pārstrāde ir uzskatāma par svarīgu reģenerācijas procesa daļu, jo īpaši attiecībā uz enerģijas un primāro izejvielu patēriņa samazināšanu, kā arī atkritumu galīgo apglabāšanu;

⁽¹⁾ OV C 263, 12.10.1992., 1. lpp. un OV C 285, 21.10.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 129, 10.5.1993., 18. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1993. gada 23. jūnija atzinums (OV C 194, 19.7.1993., 177. lpp.), Padomes 1994. gada 4. marta kopējā nostāja (OV C 137, 19.5.1994., 65. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1994. gada 4. marta lēmums (OV C 205, 25.7.1994., 163. lpp.). Apstiprināts 1993. gada 2. decembrī (OV C 342, 20.12.1993., 15. lpp.). Kopīgs 1994. gada 8. novembra Samierināšanas komitejas dokuments.

⁽⁴⁾ OV L 176, 6.7.1985., 18. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/629/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 122, 18.5.1990., 2. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 26.3.1991., 32. lpp.).

tā kā enerģijas ieguve ir viens no efektīviem izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidiem;

tā kā dalībvalstīs noteiktajiem mērķiem attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi jābūt ierobežotiem, lai ņemtu vērā atšķirīgo stāvokli dalībvalstīs un neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai traucējumus brīvai konkurencei;

tā kā, lai sasniegtu rezultātus vidējā laikposmā un varētu piedāvāt uzņēmējiem, patērētājiem un valsts iestādēm vajadzīgo ilgtermiņa perspektīvu, iepriekš noteikto mērķu sasniegšanai nosaka vidēji ilgu termiņu, vēlākā stadijā nosakāmiem mērķiem - ilglaicīgu termiņu, lai varētu būtiski palielināt minētos mērķus;

tā kā Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem, pārbauda dalībvalstu pieredzi, kas gūta, strādājot, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātus un vērtēšanas paņēmienus, piemēram, ekobilances;

tā kā dalībvalstīm, kam jau ir vai kas paredzēs programmas, kurās ir augstāki mērķi, pārsniedzot iepriekšminētās robežas, atļauj īstenot minētos mērķus, lai nodrošinātu augsta līmeņa vides aizsardzību, ar nosacījumu, ka atbilstīgie pasākumi nerada traucējumus iekšējā tirgū un netraucē citām dalībvalstīm ievērot šo direktīvu; tā kā Komisija apstiprina šādus pasākumus pēc atbilstīgas pārbaudes;

tā kā, no otras puses, konkrētām dalībvalstīm var atļaut paredzēt zemākus mērķus īpašu apstākļu dēļ, ar noteikumu, ka tās sasniedz minimālos mērķus vidējā laikposmā un standarta mērķus ilgākā laikposmā;

tā kā, lai apsaimniekotu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, jāizstrādā nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas dalībvalstīs; tā kā šīm sistēmām jābūt atvērtām visām ieinteresētajām personām un izstrādātām tā, lai nediskriminētu importētos produktus, neradītu tirdzniecības barjeras vai konkurences izkropļojumus, kā arī, lai garantētu maksimālo iespējamo iepakojuma un izlietotā iepakojuma atgriešanos saskaņā ar Līgumu;

tā kā attiecībā uz Kopienas iepakojuma marķēšanas jautājumu būtu jāveic tālāka izpēte, tomēr Kopienai tas jāatrisina tuvā nākotnē;

tā kā, lai samazinātu iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi un neradītu tirdzniecības barjeras un konkurences izkropļojumus, ir jāparedz pamatprasības attiecībā uz iepakojuma sastāvu, kā arī noteikumus attiecībā uz iepakojuma otrreizējās lietošanas iespējām un reģenerāciju (ieskaitot pārstrādi);

tā kā kaitīgo metālu un citu vielu klātbūtne iepakojumā jāierobežo, to ietekmes uz apkārtējo vidi dēļ (jo īpaši saistībā ar to iespējamo klātbūtni emisijās vai pelnos, sadedzinot iepakojumu, vai infiltrātā); tā kā ir svarīgi kā pirmo soli ceļā uz izlietotā iepakojuma toksicitātes samazināšanu novērst kaitīgo smago metālu pievienošanu iepakojumam un nodrošināt, ka šādas vielas nenonāk vidē, ar atsevišķiem izņēmumiem, ko īpašos gadījumos nosaka Komisija saskaņā ar komiteju procedūru;

tā kā, ja vēlas sasniegt augstu otrreizējās pārstrādes līmeni un izvairīties no izlietotā iepakojuma savācēju un pārstrādātāju drošības un veselības problēmām, ir svarīgi šādus atkritumus šķirot to rašanās vietā;

tā kā prasības attiecībā uz iepakojuma ražošanu neattiecas uz iepakojumu, kas lietots attiecīgajam produktam pirms šās direktīvas spēkā stāšanās dienas; tā kā ir vajadzīgs pārejas posms iepakojuma tirdzniecībā;

tā kā, nosakot termiņu, kad tirgū jālaiž iepakojums, kas atbilst visām pamatprasībām, būtu jāņem vērā, ka Eiropas standartus ir gatavojusi kompetenta standartizācijas iestāde; tā kā tomēr noteikumus par atbilstības valsts standartiem pierādīšanas līdzekļiem ir jāpiemēro nekavējoties;

tā kā jāveicina Eiropas standartu izstrāde attiecībā uz pamatprasībām un citiem saistītiem jautājumiem;

tā kā šajā direktīva noteiktie pasākumi paredz reģenerāciju un pārstrādes jaudu, kā arī pārstrādāta iepakojuma noieta tirgū attīstīšanu;

tā kā pārstrādāto materiālu iekļaušana iepakojumā nedrīkst būt pretrunā ar higiēnas, veselības un patērētāja drošības noteikumiem;

tā kā Kopienas mēroga dati par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ir vajadzīgi, lai uzraudzītu šās direktīvas mērķu īstenošanu;

tā kā ir svarīgi, lai visi tie, kas ir iesaistīti iepakojuma un iepakotu produktu ražošanā, lietošanā, importā un izplatīšanā, labāk apzinātos, cik lielā mērā iepakojums kļūst par atkritumiem, un ka saskaņā ar "piesārņotājs maksā" principu tie uzņemas atbildību par šādiem atkritumiem; tā kā šajā direktīvā paredzēto mērķu sasniegšana un tālāka attīstība ietver un prasa ciešu visu partneru sadarbību saskaņā ar dalītas atbildības principu;

tā kā patērētājiem ir izšķirošā loma iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanā, tiem ir jābūt atbilstīgi informētiem, lai formulētu savu attieksmi un rīcību;

tā kā īpašas nodaļas par iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu iekļaušana Direktīvā 75/442/EEK paredzētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos palīdzēs nodrošināt efektīvu šās direktīvas piemērošanu;

tā kā, lai sekmētu šīs direktīvas mērķu sasniegšanu, Kopiena un dalībvalstis var izmantot ekonomiskus instrumentus saskaņā ar Līgumu, izvairoties no jaunu protekcionisma formu radīšanas;

tā kā dalībvalstis, neskarot Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu, ar ko paredz procedūru informācijas iesniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā⁽¹⁾, pirms pieņemšanas paziņo Komisijai jebkādu pasākumu, ko tās gatavojas paredzēt, projektus, lai varētu novērtēt, vai tie atbilst Direktīvai;

tā kā iepakojuma identifikācijas sistēmas un datu bāzes sistēmas formātu pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai nodrošina Komisija, piemērojot komiteju procedūru;

tā kā, piemērojot iepriekšminēto komiteju procedūru, ir jānodrošina īpaši pasākumi, lai pārvarētu jebkādas grūtības saistībā ar šīs direktīvas ieviešanu,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķi

1. Šīs direktīvas galvenais mērķis ir saskaņot šobrīd atšķirīgos iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas pasākumus dažādās valstīs, lai, no vienas puses, novērstu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību, un, no otras puses, garantētu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un izvairītos no tirdzniecību kavējošiem ap-

stākļiem, kā arī no brīvas konkurences izkropļošanas vai ierobežošanas Kopienā.

2. Tādēļ šajā direktīvā paredzēti pasākumi, kuru mērķis kā pirmā prioritāte ir novērst izlietotā iepakojuma rašanos un papildu pamatprincipi ir atkārtota lietošana, pārstrāde un citas izlietotā iepakojuma reģenerācijas formas, tādējādi samazinot šādu atkritumu galīgo apglabāšanu.

2. pants

Darbības joma

1. Šī Direktīva attiecas uz jebkādu Kopienas tirgū laisto iepakojumu, kā arī uz visu izlietoto iepakojumu neatkarīgi no tā, vai to lieto vai izmet ražošanas, tirdzniecības, biroja, veikala, māsaimniecības vai jebkādā citā līmenī, kā arī neatkarīgi no izmantotā materiāla.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot pašreizējās iepakojuma kvalitātes prasības, piemēram, attiecībā uz drošumu, veselības aizsardzību un iepakoto produktu higiēnas prasībām vai transportu, kā arī neskarot Padomes Direktīvu 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem⁽²⁾.

3. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

1. "Iepakojums" ir visi ražojumi, kas izgatavoti no jebkura veida materiāliem un ko izmanto, lai iepakotu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu preces, sākot ar izejvielām un beidzot ar pārstrādātām precēm, sākot ar ražotāju un beidzot ar lietotāju vai patērētāju. Arī "vienreiz lietojamie" materiāli, ko izmanto tādiem pašiem mērķiem, uzskatāmi par iepakojumu.

"Iepakojums" ir tikai

- a) tirdzniecības jeb primārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts lai veidotu tirdzniecības vienības gala lietotājam vai patērētājam tirdzniecības vietā;
- b) grupas jeb sekundārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, ja tās šādā veidā pārdod gala lietotājam vai patērētājam vai, ja iepakojums ir domāts tikai lai papildinātu skatlogus tirdzniecības vietā; tā noņemšana neietekmē produkta raksturlielumus;

⁽¹⁾ OV L 109, 26.4.1983., p. 8. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/400/EEK (OV L 221, 6.8.1992., 55. lpp.).

⁽²⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp.

- c) transporta jeb terciārais iepakojums, t.i., iepakojums, ko izmanto, lai atvieglotu vairāku tirdzniecības vienību vai grupas iepakojumu pārkraušanu un transportēšanu un izvairītos no bojājumiem, fiziski pārkraujot un transportējot. Transporta iepakojums neietver konteinerus, ko izmanto auto, dzelzceļa, jūras un avio pārvadājumiem.
2. "Izlietotais iepakojums" ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvā 75/442/EEK dotā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus.
3. "Izlietotā iepakojuma apsaimniekošana" ir atkritumu apsaimniekošana saskaņā ar Direktīvā 75/442/EEK doto definīciju.
4. "Novēršana" ir
- materiālu un vielu, kas ir iepakojuma un izlietotā iepakojuma sastāvā,
- iepakojuma un izlietotā iepakojuma ražošanas, tirgošanas, izplatīšanas, utilizācijas un iznīcināšanas fāzē
- daudzuma un nelabvēlīgās ietekmes uz vidi samazināšana, jo īpaši, attīstot "tīrus" produktus un tehnoloģijas;
5. "Atkārtota lietošana" ir jebkāda darbība, kuras rezultātā iepakojumu, kas paredzēts un veidots, lai savā aprites ciklā veiktu noteiktu minimālu skaitu rotāciju un pārvietošanu, atkārtoti piepilda vai lieto atbilstīgi tā sākotnējam uzdevumam ar vai bez tirgū esošo palīgīdzekļu, kas ļauj iepakojumu izmantot atkārtoti, izmantošanas; šāds atkārtoti lietots iepakojums kļūst par izlietoto iepakojumu, kad to vairs atkārtoti nelieto.
6. "Reģenerācija" ir jebkāda no piemērojamām Direktīvas 75/442/EEK II.B pielikumā paredzētajām darbībām;
7. "Pārstrāde" ir izlietotā iepakojuma atkārtota pārstrāde ražošanas procesā, lai to izmantotu sākotnējiem vai citiem mērķiem, tostarp organiska pārstrāde, izņemot enerģijas ieguvu.
8. "Enerģijas ieguve" ir degoša izlietotā iepakojuma izmantošana enerģijas ieguvei, tieši sadedzinot ar vai bez citiem atkritumiem, bet iegūstot siltumu.
9. "Organiskā pārstrāde" ir bioloģiski noārdāmo izlietotā iepakojuma sastāvdaļu aerobā (kompostēšana) vai anaerobā (biometanizācija) apstrāde kontrolētos apstākļos un mikroorganismu izmantošana, kā rezultātā rodas stabili organi-

skie pārpalikumi vai metāns. Apglabāšana izgāztuvē nav uzskatāma par organiskās pārstrādes formu.

10. "Apglabāšana" ir jebkādas darbības, kas paredzētas Direktīvas 75/442/EEK II.A pielikumā.
11. "Uzņēmēji" saistībā ar iepakojumu ir iepakojuma materiālu piegādātāji, iepakojuma ražotāji, pārstrādes uzņēmumi, pilētāji un lietotāji, importētāji, tirgotāji un izplatītāji, kā arī iestādes un sabiedriskas organizācijas.
12. "Brīvprātīga vienošanās" ir tāda oficiāla vienošanās starp dalībvalsts kompetentajām iestādēm un atbilstīgiem ekonomikas sektoriem, kam jābūt atvērtai visām personām, kas vēlas ievērot līguma noteikumus, lai kopīgi strādātu direktīvas mērķu sasniegšanai.

4. pants

Novēršana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus saskaņā ar šīs direktīvas 9. pantu paredzētajiem pasākumiem izlietotā iepakojuma rašanās novēršanai, paredz arī citus preventīvus pasākumus. Šādi papildpasākumi var būt valsts programmas vai citi līdzīgi pasākumi, kas paredzēti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem, un kas domāti, lai apkopotu un izmantotu daudzās ierosmes, kas attiecībā uz novēršanu īstenotas dalībvalstīs. Tiem jāatbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punktā paredzētajiem mērķiem.

2. Komisija sekmē novēršanu, saskaņā ar 10. pantu veicinot atbilstīgu Eiropas standartu izveidi.

5. pants

Dalībvalstis var veicināt iepakojuma sistēmu otrreizēju izmantošanu, ko veic saskaņā ar Līgumu un, nenodarot kaitējumu videi.

6. pants

Reģenerācija un pārstrāde

1. Lai izpildītu šīs direktīvas mērķus, dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai sasniegtu šādus mērķus visā to teritorijā:

a) ne vēlāk kā piecus gadus pēc tam, kad šī direktīvai jābūt transponētai valsts normatīvajos aktos, no visa izlietotā iepakojuma reģenerē vismaz 50 % no svara un ne vairāk kā 65 % no svara;

b) atbilstīgi šim vispārējam mērķim un, ievērojot to pašu termiņu, pārstrādājot vismaz 25 % no svara un ne vairāk kā 45 % no svara attiecībā uz kopējo iepakojuma materiālu daudzumu, kas ir izlietotajā iepakojumā, iegūst vismaz 15 % no svara no katra iepakojuma materiāla;

c) ne vēlāk kā desmit gadus pēc tam, kad šai direktīvai jābūt transponētai valsts normatīvajos aktos, reģenerē un pārstrādā tādu izlietotā iepakojuma procentuālo daudzumu, kas jānosaka Padomei saskaņā ar 3. punkta b) apakšpunktu, pakāpeniski būtiski palielinot a) un b) apakšpunktā minētos mērķus.

2. Dalībvalstis, ja vajadzīgs, mudina izmantot iepakojuma vai citu izstrādājumu ražošanā materiālus, kas iegūti, pārstrādājot izlietoto iepakojumu.

3. a) Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Komisijas starpziņojumiem, un četrus gadus pēc 1. punkta a) apakšpunktā minētās dienas, pamatojoties uz nobeiguma ziņojumu, pārbauda dalībvalstu praktisko pieredzi, kas gūta, īstenojot 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punktā paredzēto mērķu mērķus, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātus un vērtēšanas paņēmienus, piemēram, ekobilances;

b) ne vēlāk kā sešus mēnešus pirms pirmā 1. punkta a) apakšpunktā minētā piecu gadu posma beigām Padome pēc Komisijas priekšlikuma, lemjot ar kvalificētu balsu vairākumu, nosaka mērķus nākamajam piecu gadu posmam, kas minēts 1. punkta c) apakšpunktā. Šo procedūru turpmāk atkārtoti ik pēc pieciem gadiem.

4. Dalībvalstis publicē 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētos mērķus un pasākumus, kā arī veic informācijas kampaņu, lai informētu sabiedrību un uzņēmējus.

5. Grieķija, Īrija un Portugāle sava īpašā stāvokļa dēļ, t.i., liels daudzums nelielu salu, kalnainas vai lauku teritorijas, kā arī zems iepakojuma patēriņa līmenis, var nolemt

a) ne vēlāk kā piecos gados pēc šīs direktīvas ieviešanas sasniegt zemākus mērķus nekā tie, kas paredzēti 1. punkta a) un b) apakšpunktā, tomēr sasniedzot vismaz 25 % attiecībā uz reģenerāciju;

b) atlikt 1. punkta a) un b) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu uz vēlāku termiņu, kas tomēr nav ilgāks par 2005. gada 31. decembri.

6. Dalībvalstīm, kas ir paredzējušas vai paredzēs programmas, kuras pārsniedz 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētos mērķus, kā arī nodrošina atbilstīgas iespējas pārstrādei un reģenerācijai, ir atļauts īstenot minētos mērķus augsta līmeņa vides aizsardzības nodrošināšanai ar nosacījumu, ka minētie pasākumi neradīs iekšējā tirgus traucējumus un netraucēs citām dalībvalstīm pildīt šo direktīvu. Dalībvalstis par to informē Komisiju. Komisija apstiprina šos pasākumus pēc tam, kad, sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir pārliecinājusies, ka tie atbilst iepriekšminētajiem apsvērumiem un patvaļīgi nediskriminē vai slēpti neierobežo tirdzniecību starp dalībvalstīm.

7. pants

Nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tādu sistēmu izveidi, kas ietver

a) lietotā iepakojuma un/vai iepakojuma atkritumu savākšanu no patērētāja, cita galīgā lietotāja vai no atkritumu plūsmas, lai tam piemērotu visatbilstīgākās atkritumu apsaimniekošanas iespējas;

b) savāktā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi,

lai sasniegtu šajā direktīvā paredzētos mērķus.

Šīm sistēmām jābūt atvērtām dalībai visiem atbilstīgo nozaru uzņēmējiem, kā arī kompetentām valsts iestādēm. Nediskriminējot tās piemēro arī importētajiem ražojumiem, tostarp sīki izstrādātus pasākumus un tarifus, ko piemēro par piekļuvi sistēmām, un tām jābūt izstrādātām tā, lai neradītu barjeras tirdzniecībai vai brīvas konkurences izkropļojumus saskaņā ar Līgumu.

2. Pasākumi, uz ko attiecas 1. punkts, ietilpst politikā, kura attiecas uz visu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, un jo īpaši ņem vērā prasības attiecībā uz patērētāju un vides veselības aizsardzību, drošumu un higiēnu, kvalitātes aizsardzību, iepakoto preču un izmantoto materiālu autentiskumu un tehniskajiem raksturlielumiem uz rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību aizsardzību.

8. pants

Marķēšanas un identifikācijas sistēma

1. Ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Padome saskaņā ar Līgumā paredzētajiem noteikumiem lemj par iepakojuma marķēšanu.

2. Lai veicinātu savākšanu, atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi, identifikācijas un klasifikācijas, ko veic attiecīgie uzņēmēji, nolūkā uz iepakojuma norāda tā ražošanai izmantoto materiālu(s) veidu(s).

Tāpēc Komisija ne vēlāk kā divpadsmit mēnešus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās, pamatojoties uz I pielikumu un saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru, paredz numerāciju un saīsinājumus, kas ir identifikācijas sistēmas pamatā, kā arī precizē, kuriem materiāliem piemēro identifikācijas sistēmu saskaņā ar iepriekšminēto procedūru.

3. Iepakojumu atbilstīgi marķē uz paša iepakojuma vai arī uz tā etiķetes. Marķējumam ir jābūt skaidri saredzamam un viegli izlasāmam. Tam ir jābūt pietiekami noturīgam un jāsauglabājas arī pēc iepakojuma atvēršanas.

9. pants

Pamatprasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, tirgū laiž tikai tādu iepakojumu, kas atbilst visām šajā direktīvā, tostarp II pielikumā, paredzētajām pamatprasībām.

2. No 22. panta 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis uzskata, ka visas šajā direktīvā, ieskaitot II pielikumu, paredzētās pamatprasības ir izpildītas, ja iepakojums atbilst:

a) atbilstīgiem saskaņotiem standartiem, kuru atsaucies numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē to valsts standartu atsaucies numurus, kuros transponēti šie saskaņotie standarti;

b) attiecīgajiem valsts standartiem, kas minēti 3. punktā, ciktāl jomās, uz ko attiecas šādi standarti, nav saskaņoto standartu.

3. Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts standartu tekstus, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā, kurus tās uzskata par atbilstīgiem šajā pantā paredzētajām prasībām. Komisija šādus tekstus tālāk nosūta pārējām dalībvalstīm.

Dalībvalstis publicē šo standartu atsaucies. Komisija nodrošina, ka tās publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 2. punktā minētie standarti pilnīgi neatbilst visām pamatprasībām, kas paredzētas 1. punktā, attiecīgā dalībvalsts vai Komisija, sniedzot atbilstīgus paskaidrojumus, šo jautājumu nodod Komitejai, kas izveidota

saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK. Komiteja nekavējoties sniedz atzinumu.

Atkarībā no Komitejas atzinuma Komisija informē dalībvalstis par to, vai jāatsauc minēto standartu publikācijas, kas minētas 2. un 3. punktā.

10. pants

Standartizācija

Komisija pēc iespējas sekmē Eiropas standartu izstrādi attiecībā uz pamatprasībām, kas paredzētas II pielikumā.

Komisija veicina Eiropas standartu izstrādi, jo īpaši attiecībā uz

— iepakojuma aprites cikla analīzes kritērijiem un metodoloģiju,

— smago metālu un citu bīstamu vielu iepakojumā noteikšanas un mērīšanas metodēm, kā arī to nokļūšanu apkārtējā vidē no iepakojuma vai izlietotā iepakojuma,

— kritērijiem attiecībā uz minimālo pārstrādātā iepakojuma materiāla saturu atbilstīgos iepakojuma veidos,

— pārstrādes metožu kritērijiem,

— kompostēšanas metožu un saražotā komposta kritērijiem,

— iepakojuma marķēšanas kritērijiem.

11. pants

Smago metālu koncentrācijas līmeņi iepakojumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kopējais svina, kadmija, dzīvsudraba un hroma koncentrāciju līmenis iepakojumā vai tā komponentos nepārsniedz šādus līmeņus:

— 2 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 600 ppm no svara,

— 3 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 250 ppm no svara,

— 5 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 100 ppm no svara.

2. Panta 1. punktā paredzētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz iepakojumu, kas pilnībā izgatavots no svina kristālstikla, kā paredzēts Direktīvā 69/493/EEK⁽¹⁾.

3. Saskaņā ar 21. pantā noteikto procedūru Komisija paredz

(¹) OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.

- nosacījumus, kuriem iestājoties, iepriekšminētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādājamiem materiāliem un uz produktu apriti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros,
- iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas 1. punkta trešajā ievilkumā paredzētās prasības.

12. pants

Informācijas sistēmas

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek veidotas saskaņotas iepakojuma un izlietotā iepakojuma datu bāzes, ja tās vēl nav izveidotas, lai dotu iespēju Komisijai un dalībvalstīm uzraudzīt, kā tiek īstenoti šajā direktīvā paredzētie mērķi.
2. Tāpēc datubāzēs atsevišķu dalībvalstu līmenī ir informācija, jo īpaši par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un attīstību (tostarp informācija par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību).
3. Lai saskaņotu iegūto datu raksturlielumus un noformējumu, kā arī padarītu datus salīdzināmus, dalībvalstis Komisijai iesniedz pieejamos datus formātā, ko paredz Komisija gada laikā pēc šīs Direktīvas spēkā stāšanās, pamatojoties uz III pielikumu, un saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru.
4. Dalībvalstis ņem vērā mazu un vidēju uzņēmumu īpašās problēmas saistībā ar šādu sīku datu iesniegšanu.
5. Iegūtos datus dara pieejamus, ietverot tos valsts ziņojumos, kas minēti 17. pantā, datus atjaunina ar turpmākiem ziņojumiem.
6. Dalībvalstis pieprasa visiem iesaistītajiem uzņēmējiem sniegt kompetentajām iestādēm ticamus datus par attiecīgajām nozarēm, kā prasīts šajā pantā.

13. pants

Iepakojuma lietotājiem paredzētā informācija

Divu gadu laikā no 22. pantā 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis paredz pasākumus, lai nodrošinātu, ka iepakojuma lietotājiem un jo īpaši patērētājiem ir pieejama informācija par

- tiem pieejamajām nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmām,

- viņu lomu, veicinot iepakojuma un izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu, reģenerāciju un pārstrādi,
- tirgū esošā iepakojuma marķējuma nozīmi,
- atbilstīgiem iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas plānu elementiem, kas minēti 14. pantā.

14. pants

Apsaimniekošanas plāni

Sakarā ar šajā direktīvā paredzētajiem mērķiem un pasākumiem dalībvalstis iekļauj Direktīvas 75/442/EEK 17. pantā paredzētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos īpašu nodaļu attiecībā uz iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu, ietverot tajā 4. un 5. pantā paredzētos pasākumus.

15. pants

Ekonomiskie līdzekļi

Rīkojoties saskaņā ar atbilstīgajiem Līguma noteikumiem, Padome paredz ekonomiskus līdzekļus, lai veicinātu šajā direktīvā paredzēto mērķu izpildi. Ja šādi pasākumi nav paredzēti, dalībvalstis var saskaņā ar Kopienas vides politikas pamatprincipiem, *inter alia*, saskaņā ar “piesārņotājs maksā” principu, kā arī atbilstīgi no Līguma izrietošajiem principiem, paredzēt pasākumus, lai īstenotu minētos mērķus.

16. pants

Paziņojums

1. Neskarot Direktīvu 83/189/EEK, pirms paredz šādus pasākumus, dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar to pasākumu projektiem, ko tās paredzējušas pieņemt saskaņā ar šo direktīvu, izņemot finansiālus pasākumus, bet ietverot tehniskas specifikācijas, kas ir saistītas ar finansiāliem pasākumiem, kuri mudina ievērot minētās tehniskās specifikācijas, lai ļautu pārbaudīt pasākumus saistībā ar pašreizējiem noteikumiem, katrā gadījumā, ievērojot iepriekšminētajā direktīvā paredzēto kārtību.

2. Ja ierosinātais pasākums ir arī tehnisks Direktīvas 83/189/EEK nozīmē, attiecīgā dalībvalsts var norādīt, veicot paziņošanas procedūras saskaņā ar šo direktīvu, ka paziņojums ir spēkā arī attiecībā uz Direktīvu 83/189/EEK.

17. pants

Pienākums iesniegt ziņojumu

Dalībvalstis ziņo Komisijai par šīs direktīvas piemērošanu saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi⁽¹⁾. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 1995. līdz 1997. gadam.

18. pants

Neierobežotas tirgū laišanas iespējas

Dalībvalstis nedrīkst kavēt šīs direktīvas prasībām atbilstoša iepakojuma laišanu tirgū to teritorijā.

19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas progresam

Tādus grozījumus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kā paredzēts 8. panta 2. punktā, I pielikumā un 10. panta pēdējā ievilkumā, kā arī datubāzes sistēmas formātus, kā paredzēts 12. panta 3. punktā un III pielikumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai, paredz saskaņā ar procedūru, kas paredzēta 21. pantā.

20. pants

Īpaši pasākumi

1. Saskaņā ar 21. pantā paredzēto procedūru, Komisija paredz tehniskus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz farmaceutisko preparātu un medicīnas ierīču primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusiepakojumu.

2. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par jebkādiem citiem pasākumiem, kas jāparedz un, ja vajadzīgs, pievieno priekšlikumus.

21. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kurā ir dalībvalstu pārstāvji un kuras priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

(¹) OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu komiteja sniedz termiņā, ko priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kā Līguma 148. panta 2. punktā paredzēts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam.

b) Ja paredzētie pasākumi neatbilst komitejas atzinumam vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu attiecībā uz veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja, beidzoties laikposmam, kas nekādā gadījumā nedrīkst pārsniegt trīs mēnešus no dienas, kad jautājums nodots Padomei, Padome nav pieņēmusi lēmumu, ierosinātos pasākumus pieņem Komisija.

22. pants

Ieviešana valsts likumdošanā

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1996. gada 30. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

3. Turklāt dalībvalstis dara zināmus Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. Prasības attiecībā uz iepakojuma ražošanu nekādā gadījumā neattiecas uz iepakojumu, ko izmantoja attiecīgajam ražojumam pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Ne ilgāk kā piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstis atļauj laist tirgū iepakojumu, kas ražots pirms minētās dienas un kas atbilst valsts normatīvajos aktos paredzētajām prasībām.

23. pants

Ar šo no 22. panta 1. punktā paredzētās dienas atceļ Direktīvu 85/339/EEK.

24. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1994. gada 20. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
K. HÄNSCH

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
K. KINKEL

I PIELIKUMS

IDENTIFIKĀCIJAS SISTĒMA

Plastmasu apzīmē ar numuriem no 1 līdz 19, papīru un kartonu – no 20 līdz 39, metālu – no 40 līdz 49, koku – no 50 līdz 59, tekstilmateriālu – no 60 līdz 69, stiklu – no 70 līdz 79.

Identifikācijai var izmantot arī attiecīgā materiāla saīsinājumu (piemēram, HDPE: augsta blīvuma polietilēns). Materiālus var identificēt, izmantojot numerāciju un/vai saīsinājumus. Identifikācijas apzīmējums ir tās grafiskās zīmes vidū vai zem tās, kas norāda, ka iepakojums ir atkāroti izmantojams vai reģenerējams.

II PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEPAKOJUMA SASTĀVU UN ATKĀRTOTAS LIETOŠANAS, REĢENERĀCIJAS UN PĀRSTRĀDES IESPĒJĀM**1. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma ražošanu un sastāvu**

- Iepakojums ir ražots tā, lai iepakojuma tilpums un masa nebūtu lielāka, kā vajadzīgs iesaiņotā produkta drošuma un higiēnas prasību ievērošanai, un apmierinoša attiecībā uz ražojumu un patērētājiem.
- Iepakojumu projektē, ražo un realizē tā, lai tas būtu atkārtoti lietojams, tostarp reģenerējams, kā arī, lai pēc iespējas samazinātu tā ietekmi uz vidi, ja izlietoto iepakojumu vai izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas atliekas apglabā.
- Iepakojumu ražo tā, lai pēc iespējas samazinātu kaitīgu un citu bīstamu vielu vai materiālu izmantošanu iepakojuma materiāliem vai sastāvdaļām saistībā ar minēto vielu klātbūtni emisijās, pelnos vai infiltrātā, iepakojumu vai izlietoto iepakojumu apsaimniekošanas darbību atliekas sadedzinot vai novietojot izgāztuvēs.

2. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma atkārtotas lietošanas iespējām

Vienlaikus jāievēro šādas prasības:

- iepakojuma fizikālās īpašības un raksturlielumi normālos paredzamos lietošanas apstākļos nodrošina tā vairākkārtēju apriti,
- iespējas pārstrādāt lietoto iepakojumu, lai ievērotu strādājošo veselības aizsardzības un darba drošības prasības,
- atbilst reģenerējamam iepakojumam noteiktajām prasībām gadījumos, kad tas vairs nav atkārtoti izmantojams un kļūst par atkritumiem.

3. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma reģenerācijas iespējām

a) *Iepakojums ir reģenerējams, pārstrādājot tā materiālu.*

Iepakojumam jābūt izgatavotam tā, lai būtu iespējams pārstrādāt noteiktu procentuālo daļu (pēc svara) no materiāla, ko izmanto tādas produkcijas ražošanai, kas atbilst pašreizējiem Kopienas standartiem. Atkarībā no materiāla, no kura izgatavots iepakojums, šis procentuālais daļas lielums var atšķirties.

b) *Iepakojums ir reģenerējams, iegūstot enerģiju.*

Izlietotajam iepakojumam, ko pārstrādā, lai iegūtu enerģiju, ir jābūt vismaz minimālajai siltumietilpībai, lai optimizētu enerģijas ieguves procesu.

c) *Iepakojums ir reģenerējams, to kompostējot.*

Kompostējamais izlietotais iepakojums ir pietiekami bioloģiski noārdāms, lai netraucētu dalīto savākšanu un kompostēšanas procesu vai darbību, kur to izmanto.

d) *Bioloģiski noārdāms iepakojums.*

Bioloģiski noārdāms izlietots iepakojums ir tāds, kas fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalās tā, ka iegūtā gatavā komposta lielākā daļa sadalās, veidojot oglekļa dioksīdu, biomasu un ūdeni.

III PIELIKUMS

DATI, KAS DALĪBVALSTĪM JĀIEKĻAUJ IEPAKOJUMA UN IZLIETOTĀ IEPAKOJUMA DATUBĀZĒS (SA-
SKAŅĀ AR 1. LĪDZ 4. TABULU)

1. Par primāro (tirdzniecības), sekundāro (grupas) un terciāro (transporta) iepakojumu
 - a) valstī patērētā iepakojuma daudzums pa iepakojuma materiālu veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (1. tabula);
 - b) atkārtoti lietotais daudzums (2. tabula).
2. Par mājsaimniecības un ne mājsaimniecības izlietoto iepakojumu:
 - a) valstī reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakojuma daudzums pa materiālu veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (3. tabula);
 - b) valstī pārstrādātais un reģenerētais daudzums pa materiālu veidiem (4. tabula).

1. TABULA

Valsts teritorijā patērētā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	- Eksportētais daudzums tonnās	+ Importētais daudzums tonnās	= Kopējais daudzums
Stikls				
Plastmasa				
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)				
Metāls				
Koks				
Citi				
Kopā				

2. TABULA

Valsts teritorijā atkārtoti lietotā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	Patērētā iepakojuma daudzums tonnās	Atkārtoti lietotais iepakojums	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa
Stikls			
Plastmasa			
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)			
Metāls			
Koks			
Citi			
Kopā			

3. TABULA

Valsts teritorijā reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	– Eksportēto atkritumu daudzums tonnās	+ Importēto atkritumu daudzums tonnās	= kopējais daudzums
Mājsaimniecību atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
Metāla tara				
Koka tara				
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums				
Atkritumi, kas nav mājsaimniecības atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
Metāla tara				
Koka tara				
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi				

4. TABULA

Valsts teritorijā pārstrādātā vai reģenerētā izmantotā iepakojuma daudzums

	Kopējais reģenerētais un apglabātais daudzums tonnās	Pārstrādātais daudzums		Reģenerētais daudzums	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa	Daudzums tonnās	Procentuālā daļa
Mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iepakojums					
Kombinēts kartona iepakojums					
Metāla tara					
Koka tara					
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums					
Atkritumi, kas nav mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iepakojums					
Kombinēts kartona iepakojums					
Metāla tara					
Koka tara					
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi					